

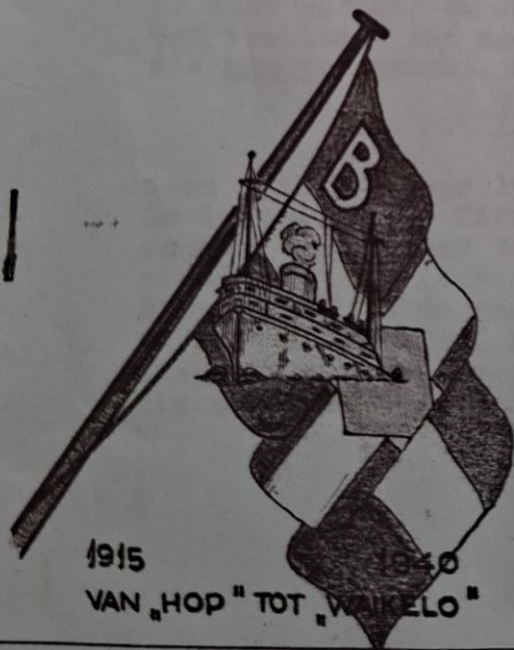
AANGEBODEN TED
GELEGENHEID VAN
UW

25-JARIG AMBTSJUBILEUM

OP

17 AUGUSTUS 1940

DOOR HET TEEKENPERSONEEL DER
N.V. BOELE¹⁵ SCHEEPSWERVEN EN MACH. FABR.
TE BOLNES

1915

1940

VAN "HOP" TOT "WAKELO"

Geachte Jubilaris,

I

Vijf en twintig lange jaren,
hebt Gij thans Uw werk verricht,
En in menige, moeilijke problemen
kwam, door Uw kennis, spoedig licht.
Gij deedt Uw werk met veel ambitie
"de Scheepsbouw" was Uw zielekind,
En ook nu nog, na al die jaren,
is het de Scheepsbouw, die Uw bescherming vindt.

II

Vijf en twintig lange jaren
Sinus, Tangens, Q-kwadraat,
buigmoment en trimberekening
of "Kijk of 't zoo niet beter gaat".
Steeds was Uw streven, licht maar sterk
of daar wat bij en daar wat af,
Het resultaat was meest een uitkomst,
die minder gewicht, nog meer garantie's gaf.

III

Toen U in Augustus 1915
Uw intrede bij de firma Boele deed,
om daar zeeschepen te bouwen,
stond daar een keurig hok gereed.
Waar vóór dien de verf stond opgestapeld
in potten en vaten, keurig net,
daar was de startplaats van Uw loopbaan,
die zoo energiek werd ingezet.

IV

De "Hop" was 't eerste schip,
waarmee Uw taak werd ingeluid,
En al Uw aangeleerde kennis,
werd hiertoe tot het laatste uitgebuit.
De "Hop" werd mooi, de "Hoj" werd goed,
een schip met trotsche lijnen,
die als een bakenend licht, hoopvol
de onbekende toekomst deed beschijnen.

V

Intusschen werd er weer verhuisd,
een lichter werd ingericht als atelier,
misschien was dat toen wel een verbetering,
het bracht evenwel ook z'n narigheden mee.
Alles kan ik hier niet vertellen
van het teekenen in die boot,
Eén stukje humor wil ik echter memoreeren,
dat was in '16, tijdens de watersnood.

VI

Het water steeg, alles stond blank,
steeds hoger kwam het water
En met het water steeg ook het atelier,
maar dat merkte U pas later.
"Sapresti, wat staat het water hoog,
dat wordt een raar geval",
En badend door het kille nat,
bereikte U toen de wal.

VII

Doch spoedig ging de vlag in top,
het nieuwe kantoor kwam klaar.
Vergeten was toen al dat leed
van "behelpen" en "tobben maar".
Het ééne schip volgde het ander op,
te veel om te memoreeren,
daar tusschenin wat intermesso's nog,
dat zou de toekomst leeren.

VIII

Het was de brand van de "Hermes",
de schrik sloeg om het harte.
Het vuur greep gretig om zich heen,
zoodat het ieder waterstraaltje tartte.
Men verhaalt, dat ook U één der blusschers was,
die de waterremmer hanteerde,
En het vuur tot den terugtocht dwong,
totdat het geheel capituleerde.

IX

Toen bouwde U het mooiste schip,
't was heel stabiel, al was 't niet groot.
In December '17 liep het van de helling,
het was "Uw huwelijksboot".
De door U aangeboden avond
in Boele's schaftlokaal,
ter gelegenheid van Uw huwelijk
werd een "knal-festijn", voor allemaal.

X

Iets rest mij nog te memoreeren,
't zou niet goed zijn als ik het vergat.
Het was de onvermoeide liefde,
die U voor Uw stiefkind had.
Ik meen die naam te mogen geven
aan de 3-mastschoener "Nieuwe Maas",
die U verzorgde met een Vaderlijke liefde
en die toch weggevaren is, helaas.

XI

Van '23 tot '32 bouwde U binnenschepen,
hekwielers, sleepbooten en zoo voort,
En ieder schip werd afgeleverd
in prima staat, zooals 't ook hoort.
Toen kwam de kentering in de Scheepsbouw,
de Crisis brak met geweld haar baan
en langzaam aan werd alles minder,
met het "hurry up" was 't toen ook gedaan.

XII

De crisis bracht overal beklemming,
sloeg iedere opblaai-poging neer,
de ratelende, zingende klinkmachines,
onze hartklop, hoorde men niet meer.
Tot '35 duurde deze ziekte
en iedereen had de brui er van,
toen bracht de wind uit verre streken,
het mooie jacht der Sjah van Iran.

XIII

Dit was toen tevens het begin
van een tijd, die weer op ging leven
En dat U en wij, ja iedereen,
zich weer aan zijn werk kon geven.
Onder Uw leiding werd Zeebouw uitgevoerd
tot aan den dag van heden.
Als dit in de toekomst zoo blijven mag,
dan zijn wij allemaal zeer tevreden.

XIV

Beitel thans in Uw herinneringen
de vergulde 25, het adellijke cijfer,
het mooi symbool van trouwe dienst,
van ijzeren wil en noeste ijver.
Wij hopen, dat wij onder Uwe leiding
nog jaren samen mogen werken,
En dat de band van saamhorigheidsgevoel,
zich meer en meer nog mag versterken.

-o-o-o-o-

